Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 124 (1874) ♦ Четвер, 2 липня 1998 року ♦ Ціна договірна

ГАЗОВА АТАКА та інші негаразди від Кабміну

Кабінет міністрів розглянув питання про стан поточних розрахунків і погашення заборгованості за спожиті теплову, електричну енергію та природний газ. У результаті уряд вирішив з 1 липня 1998 року припинити в установленому порядку поставки природного газу господарчим суб'єктам, які мають заборгованість за спожитий газ та послуги з його транспортування.

Поточні борги України за спожитий російський газ, за даними першого віце-прем'єра А. Голубченка, становлять 610 млн. доларів, у тому числі 390 млн. доларів —борг комерційних структур і 230 млн. — борг за газ, спожитий в рахунок випереджаючого використання плати за транзит.

Роз'єднано енергосистеми

На початку тижня відбулося роз'єднання енергосистем України і Росії. Про це агентству «Інтерфакс-Україна» повідомив міністр енергетики Олексій Шеберстов. Спільно з російською енергосистемою продовжують працювати Харківська і Сумська області.

О. Шеберстов підкреслив, що від'єднання української енергосистеми від російської призведе до хаотичного відключення окремих підприємств, населених пунктів від постачання електроенергії.

Якщо найближчими тижнями не вдасться вирівняти ситуацію, то зимовий період для промисловості і сільського господарства буде «жорсткішим».

Міністр підкреслив, що головна причина від'єднання української енергосистеми від російської —заборгованість із оплати спожитої тепло- та електроенергії.

Міністр вугільної промисловості Сергій Тулуб повідомив, що за енергетичним балансом 1998 року для нормальної роботи підприємств Міненерго потрібно 34 млн. тонн вугілля. А вугільники України, за його словами, можуть видобути 25 млн. тонн вугілля, решту потрібно купувати за кордоном. Квота на імпортне вугілля — 9 млн. тонн.

Кабмін доручив Мінпрому і Мінвуглепрому вирішити питання про оплату металургійними і коксохімічними підприємствами спожитого вугілля «живими» грошима в обсязі не менш як 60%.

Парламентська хроніка

Ранкове та денне засідання 1 липня

Один з кандидатів на посаду Голови Верховної Ради Олександр Бандурка, який, за твердженням деяких аналітиків, став «компромісом» у попередніх домовленостях НДП і комуністів, «власноруч» викрив імовірну «змову» і відмовився від балотування. Тож у списку залишилося два претенденти: Сергій Чукмасов («Громада») і соціаліст Олександр Мороз.

У програмному виступі Сергій Чукмасов запевнив Президента України у прихильності, підкресливши це «палке зізнання» відповідним аргументом: парламент не арена для бойових дій, але й не кролик перед удавом, — приблизно так змалював свою позицію претендент.

Олександр Мороз у виступі також вдався до афоризмів, чим викликав схвальний сміх навіть у таборі «конкурентів», або члени деяких фракцій просто розслабилися від тимчасової відсутності лідерів. Претендент ще раз висловив своє ставлення до традиційного в парламенті методу виборів: «Блокування» — це порушення закону про статус народного депутата, згідно з яким голосування — це не добровільна справа парламентарія, а його право і обов'язок».

(Закінчення на 2-й стор.).

Ідіть і голосуйте

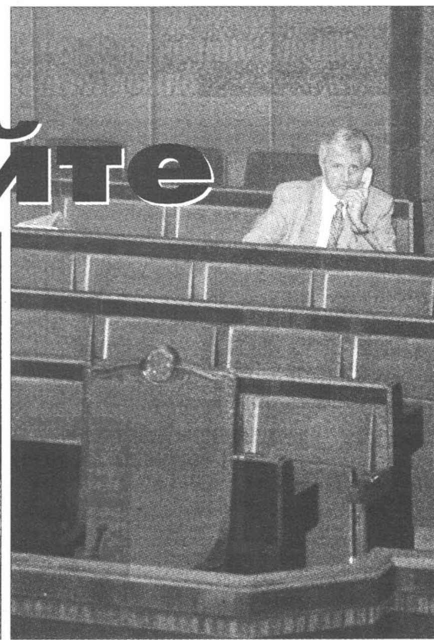

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Павло ЛАЗАРЕНКО: Кому вигідний сценарій необрання Голови

Перше результативне голосування з виборів Голови Верховної Ради, що відбулося ще 3 червня, остаточно засвідчило, що в цьому парламенті останнє слово часто буде не за лівими і не за центристськими фракціями. «Золота акція» дісталася фракції «Громада». Очолювана досвідченим політиком П. Лазаренком фракція отримала можливість контролювати найважливіші рішення Верховної Ради і вже змусила рахуватися з цією реальністю обидва парламентські табори. І не лише. Той факт, що Збігнєв Бжезинський, який прибув із США до Києва з посулами кредитів в обмін на «розМОРОЗження» керівництва Верховної Ради, одразу після розмови з Президентом мав бесіду з екс-прем'єром, свідчить про багато чого. Газети вже писали про те, як Павло Іванович пояснював заокеанському гостю, що таке «п'ятий палець» на руці. Без нього сильного кулака не вийде. В крайньому разі, «чотириперсний» парламентський центр без «Громади» «дулю» крутити зможе хіба що у власних кишенях і аж ніяк не може створити більшості.

Запропоноване читачам інтерв'ю з П. Лазаренком відбулося в парламентських кулуарах на фініші (тьху-тьху!) виршального забігу в марафоні під назвою «вибори спікера», що так стомив усіх.

(Закінчення на 3-й стор.).

Прохання ознайомитися

В Україну з робочим візитом прибув директор Бюро з демократичних інститутів і прав людини Організації з безпеки та співробітництва у Європі (ОБСЄ) посол Геральд Штудман. Як повідомили в МЗС України, мета візиту — ознайомлення української сторони з результатами роботи місії Бюро, яка з 18 по 20 травня вивчала ситуацію з реєстрацією народних депутатів після проведення 29 березня парламентських виборів в Україні.

За результатами роботи місії її експерти підготували проект заключного документа, який після ознайомлення має бути опубліковано. Для обговорення порушених у цьому документі питань плановано зустріч директорів бюро в МЗС, Центральній виборчій комісії та Міністерстві юстиції України.

Долари у вигляді запчастин?

Міністерство оборони Росії заборгувало Україні за користування станціями попередження про ракетний напад майже чотири мільйони доларів. Про це заявив командувач військами ППО України генерал-полковник Олександр Стеценко, повідомляє ІТАР-ТАКС. За словами генерала, Росія погодилася повертати заборгованість у вигляді запчастин для зенітно-ракетних систем, « однак вартість запропонованих комплектувальних Україну не влаштовує». Разом з тим співробітництво між оборонними відомствами України та Росії в забезпеченні попередження про ракетний напад активізувалося.

P.S.

○ Уряд України затвердив програму реформування державної статистики до 2002 року.

○ Майже рік у нігерійському порту Бенін силою утримують 27 членів української команди судна «Дубай Валор».

○ Рівень забезпеченості сільгоспвиробників бензином становить 27%, дизельним паливом — 35% від потреби.

У номер

Прес-служба Президента України повідомляє

Президент України Леонід Кучма провів робочу зустріч з головою Херсонської обласної державної адміністрації Анатолієм Касьяненком.

Керівник виконавчої влади регіону поінформував главу держави про суспільно-політичну і соціально-економічну ситуацію в краї. Анатолій Касьяненко при цьому відзначив певне пожвавлення в економіці області. Окремо під час розмови розглядалася діяльність херсонських підприємств — комбайнового, суднобудівного і нафтопереробного заводів, бавовняного комбінату. Голова облдержадміністрації ознайомив Президента з конкретними програмами, спрямованими на забезпечення їх ритмічної роботи.

Під час розмови йшлося про стан підготовки до збирання врожаю зернових, яке вже розпочинається на Херсонщині. Було обговорено питання із забезпечення селян усім необхідним для успішного проведення жнив. Анатолій Касьяненко доповів Президенту про здійснення в області програми розвитку овочівництва, значне розширення площ посівів під його продукцію, налагодження переробки вирощеного.

Також було порушено питання ліквідації наслідків підтоплення. Йшлося про необхідність державної підтримки чотирьох районів Херсонщини, які потерпіли від цього лиха.

Репліка

Повірте нашому батюшці

Президент України Леонід Кучма 30 червня підписав указ і відповідне розпорядження про створення Комісії з питань повернення в Україну валютних цінностей. Її головою став віце-прем'єр-міністр Сергій Тигипко.

Це схоже на відпускання гріхів великому капіталу, який з огляду на особливості свого народження і політичного клімату в Україні волів обслуговувати економіки країн, як з'ясувалося, недикого Заходу. Чи прийде американізований Корейко зі своїми грошима (і гріхами) до новоявленого молодого батюшки Тигипка, одному Богу відомо. Паства на це дивиться дуже скептично. Вона вказує, що для цього слід спершу нормалізувати податкове, валютне і митне законодавство, навчитися не гребувати власною Конституцією, яка регламентує майнові відносини. А дехто навіть вдається до єресі: мовляв, не інакше, як батюшка поставив за мету заробити грошенят на президентські вибори. При цьому всіх цікавить, яким буде склад нової комісії. Бо там, подейкують, сидітимуть люди, які тримають свої капітали в Ощадбанку України.

Ігор СТРИЖ.

Парламентська хроніка

«Сміються, отже, дійшли до ручки...»

Вечірнє засідання 30 червня

Вечірнє засідання, яке проходило під головуванням Петра Симоненка, довелося одразу перервати на півгодини, про що попросили кілька фракцій.

Однак, очевидно, така перерва, яка, до речі, тривала майже годину, ні до чого не привела. Сесія продовжила роботу з висунення кандидатів на посаду Голови ВР.

В'ячеслав Чорновіл знову порушив жоване-пережоване питання про голосування «пакетом».

Від імені фракції НДП народний депутат Костянтин Ситник запропонував внести до списку для голосування кандидатуру Олександра Бандурки. Депутати, що записалися для виступів з пропозиціями, а це були здебільшого представники НДП, Василь Чаговець, Сергій Ларін, Юрій Сахно, Сергій Підгорний, Сергій Кириченко, Олег Зарубінський, Іван Ткаченко, Михайло Ковалко, Віктор Развадовський, замість пропозицій розпочали міні-обговорення кандидатури Олександра Бандурки на посаду Голови ВР, наголошуючи на толерантності кандидатури для всіх депутатів, яку пропонує НДП.

Заодно Василь Костицький (НДП) спробував встановити діагноз для всіх у залі, визначивши його як «синдром набутої безпорадності», а депутат Дмитро Чобіт (НРУ) вважає, що всі біди від того,

що у стінах Верховної Ради «немає Божої благодаті».

Розрядку в атмосферу «безпорадності» вніс депутат Сергій Чукмасов, який висунув свою кандидатуру на посаду Голови ВР, а завершив Іван Чиж, запропонувавши від чотирьох лівих партій (комуністи, соціалісти, селяни, громадівці) погоджену кандидатуру Олександра Мороза.

Депутат Олександр Ємець блискавично відреагував на цю пропозицію, назвавши її порушенням нібито прийнятої домовленості висувати кандидатури по черзі: один раз — праві, один раз — ліві. Коли так, заявив Олександр Ємець, фракція НДП брати участь у голосуванні не буде, а його однодумець депутат Володимир Філенко закликав Мороза зняти свою кандидатуру.

Тим часом депутат Леонід Яковенко (КПУ) запропонував внести до списку для таємного голосування кандидатури В'ячеслава Чорновола і Збігнєва Бжезинського. У відповідь В'ячеслав Чорновіл вніс пропозицію голосувати за члена фракції КПУ Адама Мартинюка, Геннадія Зюганова і Володимира Жириновського.

Депутати жартують. І ці жарти перегукуються з відомою легендою, коли один правитель посилав збирати податки з підданих. Піддані платили і щоразу плакали, а правитель знову і знову посилав своїх людей за побором. Та одного разу посланці повернулися і сказали: «Вони вже не плачуть, а сміються»... «Сміються, отже, вже нічого не мають, уже дійшли до ручки», — пояснив правитель.

На вечірньому засіданні до списку таємного голосування було внесено кандидатури Олександра Бандурки, Сергія Чукмасова, Олександра Мороза.

Голосування відбудеться на ранковому засіданні 1 липня.

Анатолій КАРАСЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ідіть і голосуйте

(Початок на 1-й стор.).

За уникненням від цих прав і обов'язків, на думку Олександра Мороза, простежуються банальні речі: частина депутатів просто боїться продемонструвати своє волевиявлення.

На нескінченні претензії членів часто страйкуючих фракцій промовець відповів порадою спочатку домовитися між собою або принаймні вчасно лікуватися. Промовистий натяк, якщо зважити на контекст: коли треба було голосувати за члена Руху Ю. Костенка, кандидатуру, за словами Мороза, достойну зусебіч, раптово (!) захворіли 18 депутатів НДП.

Торкнувся претендент і власних претензій на «президентство» чи, точніше, звинувачень на цю тему з боку деяких політичних опонентів. На його переконання, це «турбує насамперед тих, хто вже зробив заявку на участь у президентському марафоні», до речі, на відміну від самого Олександра Мороза. Між іншим, коли екс-голова Верховної Ради Леонід Кравчук в 1991 році став Президентом, парламент від цієї «втрати» нітрохи не постраждав. Очевидно, і нині справа «не у вболіваннях за збереження засад парламентаризму».

Обговорення від фракцій привернуло увагу парламентської і журналістської «громадськості» виступом члена Руху Володимира Черняка. «Те, що діється у Верховній Раді останніх півтора місяця, — вважає Володимир Кирилович, — колективна політична розпуста», і розпуск «колективної розпусниці» був би для самокритичних депутатів закономірним результатом. Але не це визначення викликало інтерес до виступу. Інше. Лідери фракцій узурпували владу, узгоджувальна рада не функціонує і не може виконувати своїх функцій. Не виконуються навіть досягнуті домовленості всередині коаліції чотирьох. Масова хвороба у лавах НДП — це союзництво? Риторичне запитання пана Черняка про оплески справа (не щедрі) і зліва (гучні), хіба можна так робити? А переговори НДП з комуністами за нашими спинами...

Представники фракцій «Лівого центру» та комуністів підтримали кандидатуру О. Мороза, від лівих закликали до «екологічно» розумних дій, не бойкотувати вибори. П. Толочко від «Громади» прозоро натякнув, що боїться не політичних поглядів претендента, а його розуму. О. Зарубінський від НДП обійшовся без натяків. Брати участь у ганебному фарсі не будемо. У контексті сентенцій про моральність і чесність, які «не є абстрактними категоріями», зізнання «молодого політолога» було дещо дивне.

У заключному слові Сергій Чукмасов висловив цікавий прогноз: оскільки він щойно заявив про свою прихильність до Президента, то голоси, що віддадуть за нього, будуть індикатором підтримки Президента в парламенті. Іронію «громадівця» зрозуміли й оцінили оплесками. О. Мороз попросив продемонструвати домовленості бюлетенями, навіть якщо це буде для нього «нульовий результат».

Згідно з протоколом лічильної комісії зовсім «нульового результату» для Олександра Мороза особисто — на відміну від самих виборів — не вийшло: за нього проголосувало 211 народних депутатів. Вибори Голови Верховної Ради знову в «нулях», тобто не відбулися. З 441 зареєстрованого депутата бюлетені взяли тільки 225, голосували — 220. Голова лічильної комісії Валерій Мішура також оприлюднив рішення комісії провести переголосування, оскільки було встановлено численні порушення під час голосування, а також змінити порядок голосування.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Постанова Верховної Ради України

Про діяльність Кабінету Міністрів України щодо погашення заборгованості по заробітній платі працівникам вугільної промисловості України

У зв'язку із конфліктом між делегацією профспілки працівників вугільної промисловості та правоохоронними органами м. Києва під час пікетування Адміністрації Президента України та загостренням ситуації щодо погашення заборгованості по заробітній платі працівникам вугільної промисловості України внаслідок невиконання Кабінетом Міністрів України постанов Верховної Ради України від 4 червня 1998 року «Про невідкладні заходи щодо фінансового забезпечення вугільної галузі у 1998 році» та від 22 травня 1998 року «Про інформацію Кабінету Міністрів України про подолання критичного стану у вугільній промисловості України» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію Першого віце-прем'єр-міністра України про діяльність Кабінету Міністрів України щодо погашення заборгованості по заробітній платі та поліпшення ситуації у вугільній промисловості взяти до відома.

2. Рекомендувати керівництву правоохоронних органів м. Києва утриматися від застосування силових методів до учасників акцій протесту гірників.

3. Запропонувати Кабінету Міністрів України терміново розглянути питання про хід виконання постанов Верховної Ради України від 4 червня 1998 року «Про невідкладні заходи щодо фінансового забезпечення вугільної галузі у 1998 році» та від 22 травня 1998 року «Про інформацію Кабінету Міністрів України про подолання критичного стану у вугільній промисловості України». У межах виконання Постанови Верховної Ради України від 4 червня 1998 року Кабінету Міністрів України задовольнити вимоги шахтарів щодо одноразової виплати їм 200 млн. гривень.

4. Запропонувати Генеральній прокуратурі України проаналізувати дії чи бездіяльність посадових осіб тих господарюючих суб'єктів вугільної промисловості, в яких не виплачується своєчасно заробітна плата, та вжити відповідних заходів прокурорського реагування.

5. Доручити Комітету Верховної Ради України, до відання якого віднесені питання соціальної політики та праці, у першочерговому порядку розглянути питання погашення заборгованості по заробітній платі працівникам вугільної промисловості з огляду на необхідність невідкладного розв'язання таких самих проблем працівників освіти, науки, культури, агропромислового комплексу та інших галузей народного господарства і підготувати проекти відповідних нормативних актів, спрямованих на розв'язання цих проблем, для розгляду Верховною Радою України.

Президія першої сесії Верховної Ради України.

м. Київ,
29 червня 1998 року.
№ 29-XIV

Україна
Центральна виборча комісія
Постанова

м. Київ

27 червня 1998 року № 316

Про реєстрацію обраного народним депутатом України 29 березня 1998 року Жира О. О. по одномандатному виборчому округу № 35

Відповідно до ухвали судової колегії в цивільних справах Верховного суду України від 24 червня 1998 року про відмову в задоволенні скарги Ляшенка Костянтина Дмитровича щодо скасування рішення окружної виборчої комісії по одномандатному виборчому округу № 35 від 30 березня 1998 року про визнання обраним народним депутатом України Жира Олександра Олександровича згідно з пунктом 15 статті 11, частини першої статті 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та пункту 18 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати обраного 29 березня 1998 року народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 35 Жира Олександра Олександровича, 1957 року народження, гірничого інженера-електромеханіка, тимчасово не працює, проживає у Дніпропетровську, позапартійного.

2. Скасувати постанови Центральної виборчої комісії від 2 червня 1998 року № 297 «Про визнання виборів недійсними та призначення повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 35», від 22 червня 1998 року № 302 «Про календарний план основних організаційних заходів з підготовки і проведення 13 вересня 1998 року повторних виборів народного депутата України» та від 22 червня 1998 року № 307 «Про кошторис витрат на підготовку і проведення повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 35 (Дніпропетровська область) 13 вересня 1998 року».

3. Постанову опублікувати в газеті «Голос України» та надіслати Дніпропетровській обласній раді для оприлюднення в місцевих засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Павло ЛАЗАРЕНКО: Кому вигідний сценарій необрання Голови

(Початок на 1-й стор.).

— Павле Івановичу, парламент відзначив свою першу круглу дату — п'ятдесят днів після відкриття пленарних засідань. Майже весь цей час витрачено на розв'язання одного єдиного питання — обрання, або точніше, необрання Голови Верховної Ради. Як би ви оцінили це, коли довелося б скористатися звичною п'ятибальною шкалою?

—Диференційовано. Загальна оцінка відома. За цей час, на жаль, ми не стільки придбали, скільки втратили. І перш за все в очах виборців. Соціологічне опитування це чітко фіксує. Ми маємо справу з безпрецедентним втручанням у діяльність новообраного вищого законодавчого органу з боку виконавчої влади в особі перш за все адміністрації Президента, апарату Кабінету міністрів.

Блокування виборів, підкидання ідей, що суперечать Конституції та Регламенту — обрання керівництва пакетом — це все сценарії, розроблені виконавчою владою і другою за чисельністю фракцією парламенту. Для режисерів вони безпрограшні. Якщо не вдасться методом тиску отримати слухняного, підконтрольного спікера, то дискредитація парламенту цілком вдалася. Найприкріше те, що жар загребли руками багатьох депутатів. Тепер Президент пішов з козиря: Верховна Рада, як бачите, недієздатна, навіть спікера майже за два місяці обрати не може. А отже, і оглядатися на такий парламент не варто. Серія вже підписаних ним указів, які первісно антиконституційні, адже втручаються в уже врегульоване законодавством правове поле, свідчить, для чого власне і знадобилася вся ця режисура. Не треба забувати, що незабаром президентські вибори. Існуючий режим їх може виграти лише за умови могутнього фінансового вливання. Захід підкинути грошенят обіцяв, але на конкретних умовах. Недавня місія МВФ в Україну проводилася для інспекції виконання цих умов. І укази Президента з економічних питань мали засвідчити, що Київ готовий і надалі танцювати під музику міжнародних фінансових донорів. Що за цим може бути — теж неважко здогадатися. Файли з указами про припинення діяльності парламенту, призначення всеукраїнського референдуму на предмет довіри законодавчій владі і організації двопалатної Верховної Ради, в якій провідну скрипку гратиме верхня палата, створена із вірнопідданих губернаторів, —це, не плід чиєїсь хворої уяви.

Я не приховую, що «Громада» хотіла б повернення у спікерське крісло Олександра Мороза, як самодостатнього, урівноваженого, розумного політика, найпідготовленішого для цієї непростої роботи. Але коли стало зрозуміло, що НДП і ті, що з нею, не допустять вільного голосування з цієї кандидатури, ми, аби не доводити ситуацію до цілковитого абсурду, йшли на компроміс. «Громада» підтримувала своїми голосами кандидатуру, наприклад, позафракційного Михайла Сироти і висуванця від коаліції чотирьох Володимира Семиноженка, потім Юрія Костенка. Завалили їх свої. І ми знаємо, чому. Сьогодні президентське оточення робить все, щоб на невизначений термін затягнути процес виборів Голови.

Я радий, що саме «Громада» наполягла на негайному розгляді дуже важливого питання — про відхилення внесених Президентом змін і доповнень до закону про ПДВ. До речі, конституційна більшість парламенту —307 депутатів — підтримала ініційовану нашою фракцією постанову. Її підписали всі члени тимчасової робочої президії і вона — цілком легітимний документ. Якби цього не сталося, то набрав би чинності відповідний указ Президента. Наслідки для ще працюючих вітчизняних підприємств були б катастрофічні. Найближчими днями наша фракція наполягатиме на скасуванні низки указів, які втручаються в урегульоване законодавством правове поле економіки.

Депутати — члени «Громади» брали найактивнішу участь і в підготовці парламентського рішення з фінансового забезпечення вугільної галузі до кінця нинішнього року. Представник нашої фракції Ю. Тимошенко очолила депутатську слідчу комісію, яка займається вивченням проблеми заборгованості із зарплат, пенсій, інших соціальних виплат. Так що «Громада» працює. Хоча не так, як можемо і хотілося б.

— Багато політологів схильні вважати все, що відбувається у парламенті і навколо нього, як спробу ревізії підсумків депутатських виборів з боку виконавчої влади. Ви погоджуєтеся з такими висновками?

— Те, як депутатів-мажоритарників заганяли у фракцію НДП, не потребує особливих коментарів. Та ці люди вже усвідомили, на кого їх хочуть перетворити. Як же депутат може відстоювати інтереси свого округу, виборців, якщо він не може реалізувати власне право голосувати так, як вважає за потрібне?! Багато хто сьогодні схильні вважати, що парламент став заручником партійної структуризації. Це не так. Частина депутатів свідомо пішла на оборудку з виконавчою владою заради спасіння власного бізнесу, реалізації якихось кар'єрних інтересів. Тут —коріння проблеми.

— Павле Івановичу, «Громада» єдина із фракцій, з якою не зустрічався Президент. Хоча ходили чутки про ваше рандеву з Леонідом Кучмою. Так було таке чи ні?

— Повірте, ми не позбавлені уваги Банкової, хоча і не у захваті від неї. На нас намагаються впливати, тиснути і навіть шантажувати через особливо довірених людей і з допомогою відповідних органів.

— На з'їзді Всеукраїнського об'єднання партії «Громада», який щойно відбувся, ви заявили про намір створити блок або коаліцію лівоцентристських сил, які стоять на позиціях соціал-демократії для спільних дій на майбутніх президентських виборах і навіть висуванні єдиного кандидата. У числі партнерів по блоку було названо парламентські партії ПЗУ і СДПУ(о). Євген Марчук, якщо судити з інтерв'ю газеті «День», досить зацікавлено сприйняв цю ідею. Але чому гіпотетичні партнери з майбутнього блоку діють так неузгоджено зараз? Адже ні для кого не є таємницею, що умовним першим туром голосування з обрання третього Президента України є вибори спікера. До того пан Марчук давно заявив про намір висувати свою кандидатуру. О. Мороз, хоча і вважає

завчасно вести мову про участь, але саме його бачать головним суперником Кучми. Та й ви обіцяли остаточно визначитися після виборів у Верховну Раду, але мовчите.

— Звичайно ж, створенню цього блоку передуватиме переговорний процес. Адже кожна партія переслідує свої інтереси і має потенційних кандидатів. Де два українці, там три гетьмани — це загальновідомо. Але ми пропонуємо сісти за стіл і домовитися. І діяти разом. Хоча вже сьогодні фракція нашої партії координує багато своїх дій з фракцією Соціалістичної і Селянської партій «Лівий центр». Ми намагаємося також співробітничати з Рухом, Партією зелених.

Приступивши до головного — роботи над законами — ми якомога тісно співпрацюватимемо з іншими фракціями. А це, сподіваюся, стане моментом істини.

— «Громада», в усякому разі досі, активно грала на лівому полі парламенту. У зв'язку з цим у мене запитання: якщо станеться так, що спікером все-таки оберуть О. Мороза і Президент відважиться на болгарський сценарій — віддасть лівим ще й уряд, щоб за кілька місяців покласти на них відповідальність за всі провали, як ви діятимете?

— По-перше, комуністи, соціалісти і селяни, навіть якщо до них зарахувати і фракцію Наталії Вітренко, мають всього 176 мандатів. Це трохи більше третини. Так що мови про лівий уряд бути не може. Лише про коаліційний. Хто сформує, той і відповідатиме. І це нормально. Болгарський варіант у нас не пройде. Нам загрожує інший сценарій розвитку подій — встановлення режиму диктатури. Ця небезпека набагато сильніша.

— Павле Івановичу, ваш відкритий лист до Олександра Солженіцина «Оптимістична трагедія східних слов'ян», надрукований в російській газеті «Труд» від 19 червня 1998 року, коментують неоднозначно. Чим він викликаний?

— Хочеться нам цього чи ні, але «російський чинник» ще довго впливатиме на життя українського суспільства. І нічого, окрім шкоди, його ігнорування не принесе. Це, підкреслюю, проблема не тільки зовнішня, а й внутрішньоукраїнська.

І тут дуже важливо, як люди бачать шляхи її розв'язання.

Я переконаний, що повернення в минуле, до СРСР, неможливе. Не поділяю позиції наших «розумників», які декларують безглузде гасло «Геть росіян з України», як і російських громадян, які ніяк не хочуть розпрощатися з думкою про «своїх менших братів-малоросів, яким кляті націоналісти заморочили голову».

Останнє досить виразно прослідковується і в статті «Слов'янська трагедія» відомого російського інтелектуала Олександра Солженіцина, що була надрукована в газеті «Труд» 29 травня 1998 року. На жаль, подібні думки, кому більше, а кому менше, властиві і багатьом людям у Росії. І найприкріше, що при всій щирості і бажанні нормально розв'язати україно-російські проблеми цей шлях, як ми бачимо, веде до їх перманентного загострення і погіршення. Тому я й намагався у відкритому листі показати не тільки спільність інтересів, а й пошукати напрями конструктивного співробітництва, пропонуючи нові, можливо, й нетрадиційні, й дискусійні пропозиції.

Наша позиція — ми за слов'янське братство, але виходячи з рівноправних політичних, фінансово-економічних, культурних та соціальних відносин.

Переконаний, що ні Росії, ні Україні не можуть принести користь політики, які експлуатують русо- і українофобію. Ще раз наголошую, що дружба між слов'янськими народами може стати гарантом відродження суверенності наших держав і вільного розвитку національних меншин у кожній з країн.

— Але Президент нашої держави, виступаючи перед журналістами, назвав деякі ваші думки «клінікою» і закликав «давайте разом лікувати». Зокрема, це стосується вашої тези про «загрозу з Півдня»...

— Мені дуже прикро, що найвища посадова особа вдалася до таких висловів.

Ще прикріше від його ставлення до самої проблеми. Підкреслюю, в статті не йшлося про «загрозу прямої воєнної інтервенції». Але те, що Президент країни не бачить загрози з Півдня нашим національним і економічним інтересам, просто дивує. І це, мабуть, пояснює і дедалі більшу ескалацію претензій до нашої країни, і нахабне протизаконне поводження в цьому регіоні з нашим майном, громадянами...

Для кого, хіба що окрім Леоніда Кучми, є таємницею намагання деяких країн відібрати від України величезні ділянки нафтоперспективного шельфу і острів Зміїний в Чорному морі чи безпідставно претендувати на території в дельті Дунаю та на місцевості в Одеській області?

Чи нормальною можна вважати ситуацію, коли сотні іноземних шхун і сейнерів незаконно рибалять у наших територіальних водах, а спроби українських прикордонників захистити інтереси України наштовхуються на різкий і абсолютно невмотивований з точки зору міжнародного права протест іноземного уряду?

Зрозуміло, що після наших «примирливих» нот-відповідей можна дозволити собі ставитися як до бидла до українських громадян і безпідставно заарештовувати й обшукувати наші теплоходи... Таких фактів безліч. І тут справа не тільки в нарузі над національною гордістю, а й прямих мільйонних економічних збитках. Згадаймо лише недавній розбій з флагманом пасажирського флоту «Тарасом Шевченком» і сухогрузом "Наташею-1», затриманим українським літаком...

На жаль, не бачить проблем наш Президент і в колосальній іноземній товарній інтервенції, яка тотально нищить нашого вітчизняного виробника, породжує масове безробіття, веде до невиплат зарплат, пенсій, соціальних допомог... Вона вже поставила Україну на поріг національної катастрофи.

Хочу ще раз наголосити: для тих, хто оперує словами «клініка» і «лікування» — не йдеться про організацію якихось ворожих дій до будь-якої країни. Але захищати свої національні та економічні інтереси, і не тільки на Півдні, ми просто зобов'язані. І якщо цього не хоче робити уряд країни, то це змушена робити широка громадськість, що включає чесних депутатів, політиків, учених, журналістів, лікарів, шахтарів...

— Але у статті йшлося про створення «елітного міждержавного військового формування»...

— ... І про нього також. Поряд з дипломатичними зусиллями, активізацією роботи в міжнародних організаціях, проведенням міжурядових переговорів можливе і створення військового формування. У принципі я нічого нового не відкриваю — вже існує спільний україно-польський батальйон, Міноборони оголосило про початок роботи з організації подібного україно-грузинського підрозділу, проробляється можливість створення тимчасових і постійних військових формувань з іншими країнами. Я вже не кажу про успішне входження наших військових у склад миротворчих сил ООН на Балканах чи діяльність української понтонної роти в складі міжнаціональних сил в Анголі...

Чому тоді таку негативну реакцію в керівництві країни викликає ідея створення схожих підрозділів з Росією?

І справа не лише в їх, я переконаний, миротворчому впливі у причорноморському регіоні, а насамперед, у вирішенні наших внутрішніх проблем. У Криму, де поряд з українськими військами дислокуються російські, продовжує залишатися клубок нерозв'язаних проблем. Фактично ситуація з розподілом ЧФ, незважаючи на підписані документи, досить складна. Це напруження негативно впливає і на розвиток україно-російських відносин, і на ситуацію в Криму, і на багато процесів усередині обох країн...

Чому б ці негаразди не перевести в іншу площину —площину реального, а не декларованого співробітництва слов'янських народів? Ми бачимо, що традиційні наші зусилля неефективні. Треба думати про нові шляхи розв'язання проблем, у тому числі пробувати втілити й нетрадиційні ідеї. Звичайно, цю роботу треба вести, суворо дотримуючись чинного законодавства і норм Конституцій обох країн, поважаючи суверенітет, незалежність та інтереси один одного.

Якщо вже історія, географія і сьогоднішні політико-економічні інтереси прирікають Україну і Росію жити разом, то давайте гідно будувати наше співіснування, шукаючи шляхи до його поліпшення, до поглиблення взаєморозуміння, до забезпечення блага всіх народів.

Інтерв'ю взяв Анатолій ГРИЩЕНКО.

Хроніка. Факти. Події

Берлін

Про майбутнє ЄС, і не лише...

3–4 липня в Німеччині відбудеться Міжнародний Бертельсманський форум. Відомі політики, вчені, бізнесмени, діячі культури та журналісти обміняються думками й поглядами з проблем сучасної Європи, розроблять концепцію майбутнього розширення ЄС. Делегацію України на форумі представляє міністр закордонних справ України Борис Тарасюк. Очікують також, що він зустрінеться з міністром закордонних справ Німеччини Клаусом Кінкелем, лідерами фракцій СДПН Рудольфом Шарпінгом та ХДС/ХСС Вольфгангом Шойбле, з якими обговорить перспективи україно-німецьких відносин, а також відносини України з ЄС.

Астана

Чистки тривають

Указом президента Нурсултана Назарбаєва в Казахстані здійснено серйозну оптимізацію органів державного управління. В республіці скасовано комітет фінансового контролю та департамент страхового нагляду Міністерства фінансів. Агентство зі стратегічного планування та реформ перетворено на державний орган, безпосередньо підпорядкований і підзвітний главі держави. Оптимізацію проведено президентом Казахстану в інтересах підвищення ефективності системи державного управління, яка є другою за останній неповний рік. Кількість центральних виконавчих органів у республіці скорочено майже наполовину.

Багдад

Покарання за допитливість

Недавно чотири британські літаки виконували свою операцію з контролю зони, закритої для польотів у південній частині Іраку. Приблизно о 1.30 ранку їх було виявлено іракським радаром, і — як результат —американський літак F-16 за місцем випромінювання сигналу запустив ракети. Міністр оборони США Уільям Коен не повідомив жодних подробиць щодо наслідків бомбардування, заявивши, що поки не має такої інформації.

Тегеран

Уперше за 20 років

Прем'єр-міністр Італії Романо Проді прибув з офіційним дводенним візитом до Тегерана. За останні 20 років це перший приїзд до ІРІ західноєвропейського політика такого рівня. Р. Проді очолює високопоставлену урядову делегацію, у її складі також італійський міністр зовнішньої торгівлі Аугусто Фантоцці. З початку цього року Італія майже на третину збільшила експорт товарів до Ірану і нині посідає одне з провідних місць серед основних торгових партнерів Ісламської Республіки.

Сянган

Не мають права

Тайбей заявив, що ані Пекін, ані Вашингтон «не мають права» вести діалог щодо майбутнього Тайваню. «США та китайські комуністи, — йдеться в опублікованій заяві МЗС Тайваню, — не мають права і не в змозі вести двосторонні переговори з будь-якого питання щодо тайванських справ». Обговорення Білим Домом питання про Тайвань з материковим Китаєм, попереджає відомство, «може завдати збитків довгостроковим інтересам» США.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

І далі тиша?

ЗАСЛУХАНИЙ у парламенті Молдови звіт рахункової палати про великі крадіжки фінансових та матеріальних ресурсів у країні загрожує перерости в грандіозний скандал у найвищих ешелонах влади.

Подані депутатам дані проведених минулого року перевірок в уряді, державних закладах та великих компаніях свідчать, що десятки мільйонів доларів з держбюджету розкрадено. Ці факти гнітять на тлі злиднів, у яких опинилася переважна більшість громадян Молдови, що по кілька місяців не одержують заробітної платні та пенсій.

«Доповідь рахункової палати лише трохи відкрила завісу над корупцією, що вразила можновладців», —заявив лідер фракції комуністів у парламенті Володимир Воронін. За його словами, повідомляє ІТАР-ТАКС, депутати-комуністи, яку мають у парламенті сорок відсотків мандатів, вимагатимуть вжиття найжорсткіших заходів щодо казнокрадів.

Однак такі скандали, вельми часті останнім часом у колишніх республіках СРСР, як показує практика, на жаль, спускають на гальмах, а їх винуватці вміло переключають увагу громадськості на щось «глобальніше та істотніше». Як ось: підвищення ціни на комунальні послуги, урядову кризу чи навіть щось серйозніше. У Молдові паличкою-виручалочкою, мабуть, стануть проблеми Придністров'я...

А далі за схемою: ситуація розрядиться і, дивись, розкрадачі в службових лімузинах, наче нічого й не було, знову вміло в'їдуть у політичне життя палко коханої ними рідної країни.

Хотілося б помилитися у своєму «оптимістичному» прогнозі...

Яна СТАДІЛЬНА.

У зоні конфлікту

У Гвінеї-Бісау після артилерійської перестрілки, що тривала всі минулі дні між заколотниками та урядовими військами, сьогодні зранку було відносно тихо, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Основні бої вже понад три тижні точилися в зонах північного кварталу Бра та міжнародного аеропорту столиці.

Незважаючи на переможні реляції сенегальського контингенту, що воює на боці президента Гвінеї-Бісау, урядовим силам ніяк не вдається оволодіти двома основними оплотами заколотників. Від артилерійських обстрілів найбільше страждає квартал, у якому перебувала більшість іноземних посольств. Він став стійкою лінією фронту між супротивниками. У місті цілком порушено постачання електроенергією та питною водою.

Усупереч оптимізму міжнародних посередників, які вважають за можливе мирне врегулювання конфлікту, нинішня ситуація видається дуже складною. Позавчора не відбулася планована раніше зустріч між представниками заколотників та президента країни Жоау Вієйри. Вона мала відбутися на борту португальського фрегата, що стоїть на рейді в Бісау. Зрив зустрічі викликає сумніви щодо щирості заяв сторін з приводу готовності сісти за стіл переговорів. Кожна з них обумовила свою участь у діалозі вимогами, наперед неприйнятними для супротивника.

А в Абіджані (Кот-д'Івуар) триває нарада начальників генеральних штабів 16 держав—членів Економічного співтовариства країн Західної Африки, присвячена можливому відправленню миротворців до Гвінеї-Бісау.

Найвищі ціни

ТОКІО — одне з найдорожчих міст світу. У столиці Японії ціни навіть на основні продовольчі продукти тут значно вищі, ніж у столицях інших країн.

Згідно з опублікованими місцевою пресою даними Міністерства землеробства, лісоводства та рибальства Японії, токійці платять за хліб, м'ясо та овочі в середньому на 25 відсотків дорожче, ніж мешканці інших столичних мегаполісів. Тим, хто живе в Лондоні та Парижі, скажімо, вартість сукупного продовольчого кошика обходиться на 10—20 відсотків менше, ніж мешканцям японської столиці, повідомляє ІТАР-ТАКС.

І все ж розрив у цінах на продукти харчування в Токіо та інших столицях, за даними міністерського дослідження, в останні роки повільно, але помітно скорочується. Експерти японського міністерства зазначають, що в японській столиці ціни на продовольство стабільніші.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (із Тбілісі)

Розмовляти важко, але треба

ПРЕЗИДЕНТ Грузії Едуард Шеварднадзе в традиційному радіоінтерв'ю заявив, що йому дуже важко розмовляти з керівником сепаратистського уряду Владиславом Ардзінбою, але він готовий з ним зустрітися.

Цілком імовірно, на абхазців очікує серйозний тиск, і з боку союзників Грузії, і з боку Росії, що виконує посередницькі функції. Зокрема, Міністерство закордонних справ Росії виступило із заявою, де останні події в Гальському районі визначено саме як геноцид. Утім у Грузії багато хто вважає, що після чергової провокації Москва просто зобов'язана демонструвати хорошу міну при поганій грі. У будь-якому разі, коли Шеварднадзе зустрічався з акредитованими в Грузії послами провідних держав світу — США, Великобританії, Німеччини, Франції, то там був посол Росії.

Ця зустріч відбулася за ініціативою представників західних країн, котрі вважали за необхідне зафіксувати позиції своїх держав у зв'язку з подіями в Гальському районі. А їх позиція однозначна: країни, що входять до групи друзів Грузії, негативно оцінюють події, що відбуваються в Галі. Посли також одностайно підтримали рішення влади Грузії не вживати контрзаходів на дії сепаратистів із застосуванням воєнної сили. Вони заявили, що мають намір зробити все для полегшення становища біженців та активізувати переговорний процес, що відбувався під егідою ООН.

Шеварднадзе зазначив, що не виконуються головні пункти угод про невідкладне повернення біженців. Він наголосив, що до сьогоднішнього дня навіть і не намагалися виконати хоча б одне рішення СНД щодо абхазької проблеми. Виступивши з пропозицією терміново провести саміт керівників країн СНД для розв'язання абхазької проблеми, він також звернувся до ООН з проханням максимально активізувати участь міжнародного співтовариства у розв'язанні кризи.

Проміняли вакації на студії

У ТОЙ ЧАС, коли переважна більшість учнів та студентів вже розпрощалися зі своїми альма-матер до вересня і щосили тиснуть на педалі канікул, в Інституті міжнародних відносин Київського університету імені Т. Шевченка тільки-но розпочинає свої студії друга щорічна літня школа з європейського права Українського центру правничих студій (УЦПС). Навчання тут триватиме до 11 липня.

Крім цього центру та Інституту міжнародних відносин, ректор якого Леонід Губерський відкрив зібрання, організацією так званих Європейських студій займаються Українська правнича фундація, Інформаційно-методичний центр «Дебати». Фінансову підтримку надають Рада Європи та Центр інформації Ради Європи, що представляє цю організацію в Україні.

Зрештою, поширення та отримання інформації про Європейський союз, Раду Європи та європейське право — річ, безумовно, потрібна і — гадаю, майбутнє покаже, — вдячна. Бо сьогоднішні учасники занять завтра вже представлятимуть Україну на міжнародній арені. Їх у цьогорічній літній школі — 22 особи, відібрані за конкурсом.

Цікаво, що кількість студентів-юристів майже врівноважується студентами-«неюристами», скажімо, філософами, філологами, культурологами і навіть представниками зовсім «негуманітаріїв» — математиків та машинобудівників.

Лекторами ж європейських студій запрошено народних депутатів України, суддів Конституційного Суду України, відомих правників, представників європейських посольств в Україні та різних міжнародних організацій.

Після таких теоретичних здобутків спудеї демонструватимуть на експериментальних ігрових заняттях свою обізнаність у галузі європейського та світового права. Вони представлятимуть певні європейські держави і політичні партії. А показовим виступом стане написання «Проекту Конституції Об'єднаної Європи». Його через УЦПС направлять до інституцій Ради Європи та Європейського союзу.

Ось таку нелегку місію мають виконати відвідувачі літніх шкіл. Хто сумнівається у своїх силах, хай краще влітку відпочиває. А учасникам Європейських студій побажаємо успішно завершити ці унікальні курси лекцій і ще раз, але обов'язково з приємністю, відчути себе школярами.

Христина НАЗАРЧУК.

Українські характери

«Я — людина результату»,

— сказав кілька років тому, прибувши на землю своїх предків, українець, народжений і вихований у Канаді, який повернувся до України, щоб вкласти свою цеглину в фундамент її нової економіки

Характеристика прибульця

Герой моєї оповіді — громадянин Канади Андрій Кульчицький. Його батьки — вихідці з Галичини. Усе життя вони марили Україною, вірили в її державність. Тато очолював кредитову спілку, яка ставила собі за мету полегшити фінансове становище української діаспори. Не маючи великих грошей у сімейному бюджеті, Андрій (син Богдана Кульчицького) все-таки ризикнув податися до України, щоб допомогти їй в скрутну годину. Вирушив він на свою історичну батьківщину скромним представником міжнародної сервісної організації КЕСО, яка є добровільною неприбутковою установою дорадників з бізнесу для надання допомоги малим та середнім приватним підприємствам. Її експерти працюють в Африці, країнах Азії, Карибського регіону, Центральної та Східної Європи, а віднедавна — й в нових державах, що виникли після розпаду СРСР.

Андрій Кульчицький до тонкощів вивчив наш інвестиційний клімат, пройшов крізь українські бюрократичні жорна і нині може чинити опір усім ретроградам і консерваторам ринкової економіки. Йому стрілася львів'янка Тетяна, з якою він взяв шлюб. Відтоді, як сказав відомий поет, «на весну сонце повернуло». Молоде подружжя вирішило, що треба подумати про свої статки — і не десь там, на канадських теренах, а тут — на предківщині. Отоді Андрій Кульчицький і поставив собі за мету скористатися своїм західним мисленням та знаннями, набутими в ролі дорадника міжнародної сервісної організації. І надумав створити приватне підприємство, яке не мало б конкурентів в Україні. Врешті-решт, Тетяна і Андрій дійшли висновку, що найдоцільніше освоїти виробництво штучного мармуру, який збагатив не одного підприємця в США та Канаді.

У Країні кленового листя цей матеріал значною мірою прижився завдяки ентузіазмові українського піонера Мирослава Микулина. Двадцять п'ять років бабрався він у різних технологіях, допоки не навчився виготовляти штучний мармур вищого гатунку. Його досвід Андрій Кульчицький переніс на українські терени. Без цього ми не мали б вітчизняного штучного мармуру.

Довга дорога в бюрократичних дюнах

Спершу Андрій хотів розвернутися у Львові. Але не так сталося, як гадалося. У галицькому П'ємонті іноземцеві не просто відшукати свою нішу в ринковій економіці. Не допомогло і українське походження. Львівські бюрократи навіть за найменшу послугу люблять, щоб їм озолотили руку.

Андрій переїжджає на периферію: думав, там ліпша ринкова атмосфера. Але і в Бурштині, що на Івано-Франківщині, наштовхнувся на непорозуміння з партнером. Довелося переїхати в Чернівці. На щастя, тут усе вляглося. Підшукав відповідне приміщення, встановив технологічну лінію і випустив першу партію штучного мармуру. Виручило те, що з ним на Буковину переїхали робітники з Бурштина, які вже зналися на секретах виробництва.

Підтримала канадського підприємця і місцева влада, зокрема, вчасно підставив плече мер Чернівців Микола Федорук.

Андрій Кульчицький, зворушений такою увагою, тепер взявся агітувати канадських товстосумів: приїжджайте, мовляв, на Буковину — тут можна започаткувати серйозний бізнес.

Мармурова мрія Андрія

Штучний мармур має великі переваги над природним. З нього, немов з воску, можна виливати напрочуд елегантну сантехніку, будівельні матеріали. Ним можна облицьовувати меблі.

Цех Андрія вже виготовляє чудові ванни різних габаритів. Раніше вони завозилися з Польщі. Але виявилося, що наші набагато надійніші й естетичніші. І буковинський споживач почав віддавати перевагу саме цій продукції. Так само й з іншими виробами.

Цех пана Кульчицького започаткував кооперацію з чернівецькими підприємствами, зокрема деревообробного профілю. Так, спільно з меблевою фабрикою освоєно випуск комбінованих тумбочок. Вони укомплектовуються верхівками, які виготовляє фірма. Налагодилася плідна співпраця з акціонерним товариством «Імпульс». На майбутнє цех планує постачати свої комплектуючі й іншим меблевикам, а також чернівецьким будівельникам.

Девіз канадійця: поспішай повільно

Андрій, як бувалий підприємець, не женеться за валовими показниками. Нині він доводить до досконалості свою технологічну лінію. Його курс —більшість компонентів штучного мармуру має бути вітчизняною. Зокрема й смоли. Їхню рецептуру вже розробили фахівці Львівського політехнічного університету. Кварцовий пісок теж має бути місцевим. Швидше всього, його почнуть видобувати в кар'єрі поблизу села Онут Заставнівського району. Усі ці заходи дозволять відчутно здешевити вартість штучного мармуру, бо поки що він не по кишені простим людям.

За показниками якості наш мармур вже обігнав канадський, що вважається кращим у світі. І заслуга в цьому передусім наших людей — фахівців найвищої кваліфікації. Андрій Кульчицький вважає, що буковинські спеціалісти варті великих грошей і поваги.

Фірма «Маркан інтернешнл», яку створив канадієць, працює зі своїми замовниками шляхетно, надійно. Не дай Боже, щоб до споживача потрапила річ навіть з мікроскопічною тріщиною чи плямою на малюнкові. Крім того, за бажанням замовника, в цеху можуть вилити будь-якої складності деталь чи виріб. Усі роботи виконуються в обумовлений термін.

Знаю багатьох українців, які освідчуються в любові до батьківщини бучними тирадами, пустопорожніми словесами. Андрій Кульчицький на відміну від них не говорить про це вголос, а робить усе для того, щоб наша ненька мала вагу, силу й шану в світі.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

І один у полі господар

ГОСПОДАР — Володимир Іванович. Господиня — Федора Степанівна. Подружжя Супрунюків уже в такому віці, коли про літа говорять з повагою. Володимиру Івановичу — 76 років, а Федора Степанівна на три роки молодша. У них двоє дітей, п'ятеро внуків, які живуть у Києві і Тернополі.

— Дітей ми любимо, вони до нас часто приїжджають, звуть до себе, та із села не поїдемо нікуди, — сказав Володимир Іванович під час зустрічі. — Я без землі й худоби жити не можу. Діти нас трохи сварять, що працюємо багато. Але я без роботи помру. Все життя прокидаюсь о п'ятій годині ранку. Радію сходу сонця, співу пташиному, росі. Дуже люблю життя, люблю робити щось добре — те, що вмію, що потрібно мені, людям. Правда, в нас гарне село?

Справді, село Дубове Ковельського району, де мешкає Володимир Іванович з дружиною Федорою разом ось уже 49 років, дуже гарне. Велике. І багате. Навіть за нинішньої економічної скрути тут дають собі раду: одержують високі врожаї зернових, вирощують нову волинську м'ясну породу худоби, люди щомісяця отримують заробітну плату. Вулиці заасфальтовані, до кожної хати підведено природний газ, прокладено водогін... В господарстві «Україна» живе багато справжніх господарів.

— А найкращий хазяїн у Дубовій — Володимир Супрунюк, — каже голова Ковельської райдержадміністрації Віталій Карпюк, який багато літ працював у цьому господарстві. — Фанатично любить землю і все живе, знає досконало агротехніку й тваринництво. Володимир Іванович у місцевому господарстві двадцять п'ять років працював агрономом. Ніхто в селі не скаже, що Супрунюк хоч раз покривив душею, не допоміг тому, хто потребував його допомоги. На таких, як він і його дружина, тримається наша земля... В конторі господарства мені розповіли, як проїхати до хати Володимира Івановича. Але попередили:

— Застати його майже неможливо, він ще до сходу сонця — в полі...

Біля господи Супрунюків — ані живої душі. Стою на вулиці. Підходить сусід, оселя якого навпроти.

— Коли нема на подвір'ї воза, поїхав з Федорою в поле, — каже, вітаючись.

— То, може, підкажете, де поле Супрунюків?

— Чоловіче добрий, а хто його знає, на яке саме поле він поїхав? У нього їх декілька, — посміхається сусід. — Володимир Іванович де яку вільну латку землі знайде, то неодмінно щось на ній посіє чи посадить. В селі всі рівняються на нього. Якщо він почав сіяти, то це означає, що всім пора виходити в поле...

Знову в контору господарства. Голова КСП «Україна» Софія Пашко взялася допомогти мені:

— Сідайте в мою машину, поїдемо шукати. Мабуть, Супрунюк буряки сіє. Худоби тримає багато, то корм потрібний. Непосидющий чоловік. Учасник війни, Берлін брав, ніби й пора про відпочинок подумати, а в нього все горить в руках.

Неподалік лісу шофер «газика» побачив підводу. Ми під'їхали ближче. Одноконна підвода зупинилася. На дошці разом сиділи Володимир Іванович і Федора Степанівна. Господар тримав у руках віжки й батога, господиня якогось вузлика. Чоловік серйозно дивиться на мене, а його дружина посміхається... Так я їх і запам'ятав. І вперше за свою багаторічну практику пошкодував, що немає в руках фотоапарата, що не можу зупинити цю мить...

— А ми сьогодні буряки посіяли. — сказав Володимир Іванович. — Соток шістдесят буде. Бачите, вишня зацвіла — земля вже добре прогрівалася, пора кукурудзу сіяти...

Неподалік, майже на рівному полі, цвіла вишня. Дивно, як вона тут виросла?

— Люблю, коли навесні все квітує, а у лісі — спів пташок... Та що це ми серед поля? Запрошую до себе. Поїхали.

І покотилася підвода на гумових колесах в напрямку села.

Господар одразу запросив у хату. А мені дуже хотілося побачити господарство, всю живність, що мукала, рохкала, мекала, гелготіла й кудкудакала в хліві, стайні, різних господарських будівлях.

— Покажу, все вам покажу, — весело сказав Володимир Іванович. — Знаєте, жити в селі і не тримати животини — гадаю, соромно. Я щороку годую дватри бички, колю дві-три свині. А ще ми з Федорою тримаємо 30 гусей, 15—20 курей, 30 нутрій. Оце пошив онуці теплу шубку. А були в нас овечки, то я собі й дітям пошив кожухи. Зараз у нас дві свиноматки, в яких — 17 поросят, корова. Коня маю одного, хоч дуже хочеться, щоб було два. Але, знаєте, здоров'я вже не те, не потягнемо ми більше з Федорою. Діти приїжджають, допомагають, але в них своє життя... А коли гостюють у нас онуки, беру їх у поле, щоб уміли орати, сіяти, косити. Скільки маю поля? Якщо чесно, сам не знаю. Більше трьох гектарів буде. Розкидані клаптики по лісі. Сіємо гектар жита, соток п'ятдесят пшениці. Вирощуєм льон, щоб була своя олія, топінамбур висаджую. Знаєте, що це таке? Дуже цінна кормова культура. Соток шістдесят картоплі саджу. Різні сорти в мене. У вас є земельна ділянка? Я вам для розмноження дам чорну картоплю. В мене особливе ставлення до неї.

Володимир Іванович розповів, як під час війни в одному з боїв на землі Прибалтики він лежав на полі, що було засаджене картоплею. Коли він під розривами ворожих снарядів зарився в землю, то викопував бульби картоплин. Картоплини були чорні. Тоді загинуло багато його побратимів, а він залишився живий. І з того часу ця чорна картопля не давала йому спокою доти, доки не роздобув кілька таких чорних бульб і не розмножив у своєму селі.

— Всім роздаю, бо вони для мене пахнуть життям, — згадував пережите Володимир Іванович і повернувся до сьогодення.— А сіна на зиму заготовляю не менш як дві тонни. Багато худоби — багато гною. То навесні роздаю його людям, щоб земля краще родила. А от держава повелася зі мною негарно. Дочка і син вчилися в університеті, я збирав для них гроші, клав їм на книжки. Скажу вам, що назбирав багато грошей... Мені машину пропонували в колгоспі, відмовився. А гроші на ощадкнижках пішли прахом. Ні, я не бідний чоловік, але пропала праця. Так не можна обходитися з людьми. В хаті господаря був щедрий стіл: домашня ковбаса, шинка, запечене в печі м'ясо... І міцний-міцний червоний хрін. Додайте запах домашнього свіжого хліба...

— Я разів два на тиждень печу хліб, — вперше за час мого перебування в цій хаті сказала Федора Степанівна. — Чоловік дуже любить домашній хліб.

Ми вийшли з хати. На порозі я подивився на Володимира Івановича. Ось він — Господар.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

У номер

● *Суми*

Позмагаємося: хто більше

Позитивні тенденції, що намітилися в області два роки тому, продовжують зберігатися. Так, обсяг промислового виробництва з початку нинішнього року порівняно з минулорічним зріс на 4,6 відсотка. За цим показником Сумщина нині увійшла до чільної вісімки областей України.

Серед районів найкращих показників досягли Тростянецький, Кролевецький та Краснопільський, які наростили обсяг виробництва у півтора разу і більше.

● *Херсон*

Пасажири уподобали «Сканію»

Ось вже місяць до приміського автовокзалу прибувають та відправляються досить незвичні для України автобуси —шведської фірми «Сканія». Це стало можливим завдяки старанню керівництва підприємства «Цюрупинськавтотранс». З іноземним партнером підписано лізингову угоду, за якою перші чотири машини прибули до Таврійського краю. Незабаром до Цюрупинська прибуде ще 6 автобусів.

● *Житомир*

У пенсіонерів — власні гроші?

Згідно з розпорядженням голови облдержадміністрації обласне управління соціального захисту замовило на Малинській паперовій фабриці бланки розрахункових листів на отримання пенсіонерами товарів та послуг від підприємств, які мають заборгованість до Пенсійного фонду. Першу партію бланків уже віддрукували і передають адресатам.

Усього в області діють 78 спеціалізованих магазинів і 165 торгових секцій. За чотири місяці вони видали натурою зарплату працівникам бюджетної сфери на суму 2 мільйони 82 тисячі гривень, а літнім людям пенсію — на трохи меншу суму.

Зони підвищеного ризику

Услужили

САМЕ так тепер називають в Одесі, за визначенням працівників санепідемслужби й облуправління із захисту прав споживачів, ринки оптово-роздрібної торгівлі продовольчими товарами, що повиростали останнім часом усюди, мов гриби після дощу.

Називають небезпідставно: провела ось санепідемслужба серію рейдів на ринках акціонерних товариств «Блаз», «Союз», «Автотаксосервіс», «Супермаркет «Таїровський» — й вилучила з реалізації одразу 3267 кілограмів харчових продуктів, що продавали взагалі без будь-яких документів, котрі засвідчували б їх якість. Отже, споживання якогось із них уже загрожувало здоров'ю і навіть життю людей. Скажете, перебільшення? Та ні! Сумна статистика засвідчила: в Одеській області внаслідок отруєння недоброякісними продуктами померли 729 чоловік.

З постачальниками, реалізаторами недоброякісної продукції борються, звичайно: штрафують, вилучають товари з реалізації, закривають торговельні точки. Та багато залежить і від самих покупців, які в пошуках дешевших продуктів нерідко наражаються на небезпеку. Саме для їх застереження в Одеському центрі науково-технічної інформації влаштовано виставку недоброякісних харчових продуктів, вилучених з торговельної мережі. Відвідаєш її — вже не виявлятимеш байдужості у виборі для себе харчу, будеш і прискіпливіший, і вимогливіший.

Ось лиш деякі з експонатів. Горілка «Перфект»: уміст сивушного масла перевищує допустимі норми в кілька разів, виробник — невідомий. Поряд «закусь» — «Ікра лососева зерниста»: лабораторні дослідження засвідчили, що вона не відповідає фізико-хімічним та органолептичним показникам стандарту, містить 13 відсотків солі замість 4—6, вага на 10 грамів менша, ніж зазначено, виробник теж невідомий (напис на етикетці «Камчатка» нічого не прояснює). А ось кава американського «походження». Мало того, що кофеїну в ній у десяток разів менше від норми, то ще й містить сторонні домішки, тому не розчиняється навіть в окропі. А у «пряностях» під назвою «Перець чорний молотий» (підробка під продукцію фірми «Мрія») — аж 45 відсотків мінеральних домішок: глини, піску, ще бозна-чого. Недобросовісні виробники й бізнесмени зазіхають на здоров'я і життя не тільки дорослих, а й дітей, навіть немовлят. В імпортних молочних сумішах «Сімелак», «Сімелак із залізом», «Ізоніл», скажімо, виявлено вміст у вкрай небезпечних обсягах... цинку. Тільки в першому кварталі нинішнього року фахівці управління із захисту прав споживачів вилучили з торгівлі 516 кілограмів продуктів бракованого дитячого харчування. А скільки їх було реалізовано — ніхто не скаже.

Прийнятий Закон України «Про якість і безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини» нам, споживачам, дає право на відшкодування збитків, завданих внаслідок вживання недоброякісного харчу. Однак поки що про такі судові процеси не чути. А даремно. Приводів до цього — хоч греблю гати.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Контакти

БЕРЕГИ ДОНУ ОСВІТЯТЬ УКРАЇНСЬКІ КІЛОВАТИ

Першого дня роботи багатогалузевої російсько-української виставки «Співробітництво-98», відкритої у шахтарській столиці, підписано договір про співробітництво Донецької та Ростовської областей. До тісніших стосунків спонукає не тільки близьке сусідство, а й спільні інтереси.

Наприклад, електростанції Донеччини здатні генерувати щодоби 9600 мегават електроенергії, водночас споживання її навіть у зимові місяці не перевищує 3700 мегават. Тобто дві третини виробленої електроенергії область могла б експортувати. До того ж щозими донецький край потерпає від нестачі енергетичного вугілля, якого в сусідів, навпаки, надлишок. Між іншим, уже сьогодні один з блоків Старобешівської ДРЕС цілком працює на потреби таганрозьких підприємств — в обмін на обладнання заводу «Красный котельщик».

— Об'єднання енергетичних систем було б виходом і для Донецька, і для нас, — вважає Іван Станіславов, перший заступник губернатора Ростовської області. —Адже ми генеруємо 2,5 тисячі мегават, а споживаємо 4 тисячі.

Свою продукцію та послуги на виставці, влаштованій з ініціативи торговельно-промислових палат Донецької та Ростовської областей, запропонували 166 суб'єктів господарювання. Найперспективнішими фахівці вважають здійснення проектів у галузях гірничого та сільськогосподарського машинобудування, чорної та кольорової металургії, металообробки, а також товарів народного вжитку. Вже сьогодні на території Ростовської області зареєстровано 172 підприємства з українськими інвестиціями, із них третина — з підприємцями Донецької області, яку тут не випадково називають стратегічним партнером. Обсяг інвестицій донецьких СП становить 71 відсоток усіх інвестицій з України.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Орденська планка для банку

Спонсор лотереї «ГУ»

Недавня економічна зустріч у місті Жешуві, що відбулася під патронатом і за участю президентів республіки Польща і України — Олександра Кваснєвського та Леоніда Кучми та за участю Президента Литовської Республіки Вальдаса Адамкуса, привернула увагу ділових кіл.

Під час зустрічі відбулося нагородження тих, хто зробив вагомий внесок у міждержавну співпрацю. Орден «За заслуги» III ступеня вручено голові правління АТ «Західно-Український Комерційний банк» Олександрові Дзюбенку. ЗУКБ вже вісім років діє на ринку банківських послуг України.

Початок діяльності ЗУКБ припав на нелегкі часи: вирували інфляційні процеси, падало виробництво, стрибав курс долара. І в цей період, як зазначив у своєму виступі О. Дзюбенко, особливо відчутною була підтримка польських банків. Вони відкрили кореспондентські рахунки для українських підприємств, надали перші міжбанківські кредити, гарантії першокласних банків, за якими в Україну прийшло найсучасніше технологічне обладнання. Також налагодилися розрахунки за чеками і пластиковими картками. Та й перша інвестиція надійшла до ЗУКБ від польського Кредит Банку ПБІ С. А. Його президент Станіслав Пацук відзначив, що Кредит Банк робитиме все, аби ЗУКБ найближчим часом увійшов до першої десятки банків України за оборотами і капіталом. Тепер ЗУКБ перетворюється на банк з іноземними інвестиціями. Завершуються процедури з Європейським банком реконструкції і розвитку стосовно влиття його капіталів у статутний фонд львівського банку. А це означає, що ЗУКБ зможе підтримати своїми гарантіями значні інвестиції іноземних фірм на території України, надати кредитну підтримку підприємствам і бізнесменам.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Нічні комахи: спроба класифікації

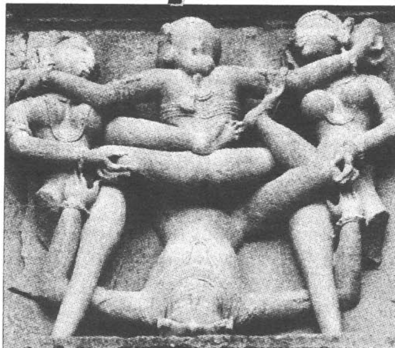
3. «Павуки»

ЯКЩО в країні чогось довго не було (припустімо, сексу), а потім стало надмірно, люду загрожує ошаленіння від раптової вседоступності. Суспільна мораль закликана не допускати таких народних трагедій. А підрозділ боротьби з правопорушеннями у сфері громадської моралі ГУ МВС України в Києві («міліція моралі») ставить за мету не лише усунення кубел розпусти, сутенерів та нічних «метеликів», а й очищає столицю від павутиння порнографії.

Цей дуже популярний нині товар, звичний супутник буржуазної цивілізації, — не вітчизняного виробництва. Щоправда, є підозра: тиражування специфічного імпорту деколи відбувається місцевими кустарними засобами. А надходить він у більшості випадків контрабандними стежками від наших колишніх братів по соціалістичному табору. Переважно з Польщі, Чехії, Словаччини, Німеччини, Угорщини (усі види потроху). На газетах і брошурах спеціалізується Прибалтика.

Постачальником славнозвісних найбрутальніших «відеошедеврів» є Росія. На них, як правило, написано, що продукція ця ліцензована і дозволена глядачам до 18 років. Під час перегляду виявляється: це — чистісінько... Пробачте, бруднісінько порно.

За словами працівника підрозділу капітана Василя Кіндрася, павутинням порноділків обплутаний кожен третій кіоск. Підстави для роздумів: серед них є й державні... Найбільше «порнопросвітників»

задокументували на залізничному вокзалі, у Жовтневому, Радянському, Старокиївському районах столиці. У складі групи 2—4 «приватних підприємці», які розподіляють порнозілля серед 3—5 «точок».

Із кожної вилучають близько 300 примірників одного виду товару. Залежно від змісту, ціна на журнал коливається від 3 до 20 грн. Касети збувають у середньому за 15 грн. Високі ціни не лякають ту категорію громадян, для яких усе це знімають та друкують. І товар приносить розповсюджувачам стовідсоткову окупність. До речі, щодо споживачів. Це, як правило, чоловіки з певними проблемами, а також... діти. Їхнє бажання переглянути (за 1—2 грн.) або придбати кіношку не зустрічає опору з боку торговців.

Увесь товар (періодика, книжки, брошури, гральні карти, фільми...) «знавці» умовно диференціюють на порно і суперпорно. Перша категорія — показ традиційного гетеросексуального акту з вкрапленнями групових сцен. До другої відносять особливі види збочень, «твори» садо-мазохістського, некро- та зоофілійного характеру. (У цій групі й відеосеріал із безневинною назвою «Тварини»).

Торгаші заманюють свого покупця не лише змістом. Левова частка запропонованого бруду має досить товарний вигляд: висококласна поліграфія, якісна плівка, привабливі моделі.

Після того, як «міліція моралі» опечатує в присутності понятих чергову партію, її передають в слідчі органи. І далі, за ланцюжком, — в Бюро судової експертизи при Мін'юсті. Саме там є люди, які можуть компетентно пояснити: еротика це чи порно (найсуперечливіша проблема з часів народження «брутального жанру»). Потім товар ліквідують, а винних карають згідно з 211-ю статтею Кримінального кодексу (розповсюдження, виробництво, збут порнопродукції). Кажуть, досі до порушників судді ставилися доволі лояльно. Більшість відбулася штрафом. А за грати сіли лише декілька осіб.

За три місяці роботи підрозділу підсумки антипорнографічних акцій дуже вагомі. Однак потрібні час і зусилля, щоб ретельно прибрати частинку планети під назвою Київ. А створювати «червоні квартали» для концентрації на окремій площі ділків такого роду і «зіпсованої» публіки, як вважають у «міліції моралі», в наших нинішніх умовах немає етичних, законодавчих і тим паче фінансових підстав.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

На знімку: фрагмент давньоіндійського ліплення.

(Початок у номерах «ГУ» від 21 і 28 травня)

ІНФОРМАЦІЯ про випуск акцій відкритого українсько-латвійського акціонерного товариства "Європлакат"

Характеристика емітента:
Повна назва фірми: спільне українсько-латвійське підприємство відкрите акціонерне товариство "Європлакат".

Місцезнаходження: Україна, 252039, м.Київ, вул. Голосіївська.7 Р/р 26003303030501 в АКБ "Київ - Приват", МФО 300164, КОД ЄДРПОУ 23711979.

Акціонерне Товариство створюється шляхом об'єднання капіталу засновників. Рішення про створення акціонерного товариства прийняте засновниками Товариства (Протокол №1 від 14.02.96р.).

Ціль та предмет діяльності товариства:
сприяння насиченню ринку товарами та послугами задоволення потреб юридичних та фізичних осіб у реламних послугах, а також одержання прибутку в інтересах акціонерів та товариства.

- рекламна. діяльність, виробництво реклами та рекламної продукції;
- проектно-конструкторська та науково-дослідна діяльність;
- комерційна та торгово-посередницька діяльність;
- бізнес-сервіс та надання бізнес-послуг.

Посадові особи емітента:
Голова правління: Метлушко Олександр Степанович.
Освіта: Київський політехнічний інститут, за фахом: інженер-математик.
Стаж роботи: 18 років.

Заступник голови правління, вона ж головний бухгалтер: Канищева Вікторія Вікторівна.
Освіта: закінчила економічний університет у 1996 р. за фахом: економіст.
Стаж роботи: 1,5 роки.

Голова Ревізійної комісії: Ткаченко Ігор Григорович.
Освіта: закінчив Київський політехнічний інститут у 1979р.,за фахом інженер,кандидат технічних наук.
Стаж роботи: 19 років.

Голова спостережної ради: Ткаченко Сергій Григорович.
Освіта: Київський політехнічний інститут, за фахом інженер, кандидат технічних наук.
Стаж роботи: 16 років.
Мета випуску акцій: формування статутного фонду.

Розмір Статутного фонду - 50000 (п'ятдесят тисяч) гривень.
Розмір оплаченої частини - 50000 (п'ятдесят тисяч) гривень

Середньоспискова чисельність працюючих: 12 чоловік.

АКТИВ	01.01.98р.	01.04.98р.
1.Основні засоби та інші позаобігові кошти	112,4	230,5
2.Запаси та затрати	12,9	44,8
3.Грошові кошти, розрахунки та інші активи	209,4	211,5
БАЛАНС	**334,7**	**486,8**

ПАСИВ	01.01.98р.	01.04.98р.
1.Джерела власних та прирівнених до них коштів в т.ч.	51,5	189,1
1.1 Статутний фонд	50,0	50,0
1.2 спец. Фонди	-	-
1.3 розрах. з учасник.		
2.Довгострокові пасиви	-	-
3.Розрахунки та інші пасиви	283,2	297,7
БАЛАНС	**334,7**	**486,8**

Результати фінансової діяльності

Дата	01.01.98р.	01.04.98р.
Дебіторська заборгованість	166,3	170,1
Кридиторська заборгован.	215.8	250,0
Прибуток	40,3	103,8
Збитки	-	-
Валюта балансу	334,7	486,8

Данні про фінансові результати підтверджені аудитором.

Аудитор: Аудиторська фірма "Украудит XXI" Ліцензія № 001574, сертифікат срії А №000981 від 16.05.96р. виданий АПУ. Адреса:м.Київ160,вул. Анрі Барбюса,9-А.
Опис ділової активності:

- рекламна діяльність, виробництво реклами та рекламної продукції;
- бізнес-сервіс та надання бізнес послуг;
- надання маркетингових, консалтингових та інформаційних послуг у галузі реклами;
- зовнішньоекономічна діяльність по основних напрямках діяльності товариства.

Данні про емісію:
Зборами засновників від 24.03.98р. Протокол №3 прйнято рішення про випуск першої емісії акцій ВАТ "Європлакат".

Запланована сума емісії: 50000 гривень.

Кількість та номінальна вартість акцій:
ВАТ "Європлакат" випускає 5000 простих іменних акцій,номінальною вартістю 10 (десять) гривень.

Засновники Товариства :
Акціонерне товариство - Міжнародний центр культурних та ділових зв'язків "Consalting Ukraine" (Україна) - 80% статутного фонду;
Товариство з обмеженою відповідальністю "Reklamas Agentura "Reklamotehnika" (Латвія) -20% статутного фонду.

Акції випускаються: серією АІ , № 00001 - №5000.

Категорія акцій: прості іменні.

Форма випуску акцій: документарна.

Підтвердження прав власності на акції : сумарні сертифікати.

Привілейовані акції та акції на пред'явника товариством не випускались.

Договір на ведення реєстру акціонерів заключений з незалежним реєстратором "АМРІТА" (Дозвіл № 91-Р від 03.10.96р.) Адреса: м. Київ-6, вул. Анрі Барбюса, 37/1.

Порядок виплати дивідендів: 1 раз на рік після затвердження річного балансу за рішенням загальних зборів.

Строк і порядок оплати акцій:
- початок реалізації акцій 06 липня, закінчення - 07 липня 1998 року;
- акції розповсюджуються серед акціонерів-засновників шляхом видачі їм сертифікатів акціій ВАТ "Європлакат".

Місце продажу (видачі): м.Київ, вул. Голосіївська,7.

Акції у вільний продаж не поступають.

Умови розпорядження акціями:
- вільний продаж, дарування, передача акцій, з внесенням інформації про зміни до системи реєстру.

Найменування торговця цінними паперами:
- послугами торговця не користувались.

Перевищення або недосягнення рівня підписки - не передбачається.

Результати попередніх емісій - не було.

Акціонери Товариства мають право:

- приймати участь в управлінні Товариством;
- отримувати інформацію, що стосується діяльності Товариства;
- посідати керівні посади у Товаристві;
- користуватись майном, що належить Товариству;
- вільно продавати, дарувати, передавати свої акції за умови внесення інформації до системи реєстру;
- отримувати прибуток на акції у вигляді дивідендів;

Фактори ризику:

- значне збільшення на внутрішньому ринку вітчизняної та імпортованої конкурентної породукції;
- непослідовність державної податкової політики до товаровиробника;
- нестабільність економічної ситуації в Україні.

Правління ВАТ «Озерянський комбінат ЗБГК»

ПОВІДОМЛЯЄ, що перші загальні збори акціонерів відбудуться **12 серпня 1998 р. о 12 год.** за адресою: **смт. Новоозерянка Олевського р-ну Житомирської області в будинку культури.**

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Звіт голови правління про роботу ВАТ за 1997 р.
3. Звіт голови спостережної ради про роботу за 1997 рік.
4. Звіт голови ревізійної комісії про проведену роботу за 1997 рік, висновок ревізійної комісії щодо річного звіту та балансу ВАТ.
5. Затвердження річного звіту та балансу.
6. Обрання спостережної ради.
7. Обрання голови та членів правління.
8. Обрання ревізійної комісії.
9. Внесення змін та доповнень до статуту ВАТ.
10. Порядок розподілу прибутків ВАТ, отриманих у звітному періоді.
11. Визначення умов оплати праці посадових осіб ВАТ.
12. Затвердження угод, сума яких перевищує затверджену у статуті ВАТ.
13. Визначення аудитора та визначення умов оплати його послуг.

Реєстрація учасників зборів — з 10-00 до 12-00 за місцем проведення зборів.

При собі необхідно мати:

— паспорт або інший документ, що засвідчує особу;
— доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справи про банкрутство:

1. Малого колективного підприємства роздрібної торгівлі «Старт» (Хмельницька обл., м. Шепетівка, Старокостянтинівське шосе, 4; розрахунковий рахунок 468273 в Шепетівському відділенні «Промінвестбанку» МФО 315450, ідентифікаційний код 14169820) — справа № 261-б/2.

2. Малого приватного підприємства «Марія» (Хмельницька обл., м. Шепетівка, вул. К. Маркса, 80, кв. 31; розрахунковий рахунок 26004200171001 у Шепетівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 315234, ідентифікаційний код 14163543) — справа №264-Б/2.

3. Малого приватного підприємства «Урожай» (Хмельницька обл., м. Шепетівка, вул. Войкова, 2а; розрахунковий рахунок 26001200390001 у Шепетівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 315234, ідентифікаційний код 21339168) — справа №259-Б.

Заяви кредиторів та санаторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) за позовом ДПІ у Хмельницькому р-ні порушив справи про банкрутство:

1. Агрофірми «Буг» (Хмельницький, вул. Кривоноса, 8/1, р/р 565401 в КАБ «Фіатбанк»), справа № 172-Б/2.

2. Виробничого підприємства «Сіріус» (с. Рідкодуби Хмельницького р-ну, р/р 1468921 в КАБ «Фіатбанк»), справа № 5/141-Б.

3. Приватної фірми «Квідал» (с. Копистин Хмельницького р-ну, р/р 26007030003 в Західно-Українському комерційному банку), справа № 5/141-Б.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 16/116 о банкротстве ППСО «Донецккооппроектстрой», юридический адрес: 340086, Донецк, ул. Артема, 43; р/с 26003200433001 в Дирекции АК АПБ «Украина», МФО 334248.

Арбитражный суд Херсонской области (325000, г. Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дело № 5/50-Б от 28.04.98 г. о банкротстве КСП «Скадовский» (юридический адрес: 326404, с. Радгоспное Скадовского района Херсонской области, р/счет 26004200087001 в Скадовском отделении АПБ «Украина», МФО 352156, код 00856586).

ЗАО "КВАРТЕТ"

объявляет общее собрание акционеров.

Собрание состоится 10 августа 1998 г. в 14 часов по адресу: г.Мариуполь, ул.Ломизова, 5.

ПОВЕСТКА ДНЯ:

1. Утверждение Устава ЗАО "Квартет" и внутренних нормативных документов.
2. Утверждение годового отчёта, баланса, распределение прибыли и убытков в 1997 году.
3. Принятие решения о выпуске акций.
4. Выбор органов управления ЗАО"Квартет".

Арбітражним судом Харківської області (Харків, вул. Сумська, 64) порушено справи про банкрутство:

закритого акціонерного товариства «Нікал» (310204, м. Харків, пр. Перемоги, 66В, кв. 212, р/рах. 26004301589 у Міжрайонному відділенні УСБ м. Харкова), справа № 3109/7-72;

спільного підприємства товариства з обмеженою відповідальністю «СІФ» (м. Харків, вул. Воробйова, 6, кв. 2, р/рах 800467784 у АК «Реалбанку» м. Харкова), справа № Б-1938/7-72.

Арбітражний суд Харківської області (310004 м. Харків, вул. Сумська, 64) порушив справу № 782/7-72 від 30.01.98 р. про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «СОЮЗ» ЛТД (312040, м. Дергачі Харківської області, вул. Петровського, 109, р/р 26008200208000 в Дергачівському відділенні АК АПБ «Україна»).

Арбітражний суд Харківської області приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Дочірнє підприємство «Еліріца-Київ»

повідомляє про зменшення статутного фонду.

До уваги акціонерів!

Рішенням правління ВАТ «Готель «Поділля» 29 серпня 1998 року скликаються перші збори акціонерів товариства.

Порядок денний:

1. Звіт правління товариства про підсумки фінансово-господарської діяльності в 1997 році та основні напрями розвитку на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії товариства.
3. Звіт спостережної ради товариства.
4. Затвердження нової редакції статуту товариства.
5. Різне.

Місце проведення зборів: м. Хмельницький, вул. Шевченка, 34.
Початок зборів о 12.00.
Реєстрація в день і за місцем проведення зборів з 8.00 до 11.45.
Довідки за телефонами (03822) 764511, 6-41-92, 6-40-64.

Правление открытого акционерного общества «Мариупольский универмаг «Украина»

сообщает о том,

что по предложению акционеров, владеющих в совокупности более 10% голосов, **7 августа 1998 г. в 14-00** в актовом зале универмага по адресу: **Мариуполь, пр. Ленина, 69** состоится общее собрание акционеров. Регистрация акционеров будет производиться 7 августа 1998 г. с 13-00.

На рассмотрение собрания выносятся следующие вопросы:

1. Отчет о работе правления за 1 полугодие 1998 г.
2. О внесении изменений и дополнений в устав общества.
3. О перераспределении фондов общества на II полугодие 1998 г.
4. О выкупе обществом акций, принадлежащих акционерам общества.
5. Разное.

Арбітражний суд Хмельницької області (280005, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справи про банкрутство:

ТзОВ «Фарт-93», (281900, м. Кам'янець-Подільський, вул. Вокзальна, буд. 93, кв, 7) р/р 26007021901000 у Кам'янець-Подільский філії КБ «Західбудгазбанку», МФО 315320, тел. 3-98-40, 3-19-88, 3-15-30, справа № 3/57-Б; МП «Дністер» (281974, Кам'нець-Подільський р-н, смт Стара Ушиця, вул. Б. Хмельницького, 22), р/р 26005200188001 у Кам'янець-Подільському АКВ АПБ «Україна», МФО 315386, тел.9-63-20, справа № 3/56-Б;

ТзОВ фірми «Легіон» (281900, м. Кам'янець-Подільський, вул. Троїцька, 1), р/р 260083001345 у Кам'янець-Подільському АКВ «Укрсоцбанку», МФО 315386), справа № 8/71-Б;

Спільного україно-угорського підприємства «Віза-М» (281900, м. Кам'янець-Подільський, вул. Шевченка, 15, кв. 27), р/р 26001300151 у Кам'янець-Подільському АКВ «Укрсоцбанку», МФО 315386 тел.2-25-52, справа № 13/101-Б;

Спільного україно-кіпрського підприємства «Інтерімекс-Поділля» з іноземними інвестиціями (281900, м. Кам'янець-Подільський, вул. Татарська, 13), р/р 2600697 у Кам'янець-Подільській філії АППБ «Аваль» справа № 3/102-Б;

АТ закритого типу «Магістер» (281900, Кам'янець-Подільський р-н, село Колодіївка), р/р 26000301230063 у Кам'янець-Подільському відділенні Промінвестбанку України, МФО 315416, тел.3-27-03), справа № 3/103-Б.

Претензії кредиторів та санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 17/48-б про визнання НВП «Васа» банкрутом (юридична адреса: Київ, Харківське шосе, 148, кв.237), р/р 467477 в Подільському відділенні Промінвестбанку, МФО 322197.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

Одеса

Молдавани України, єднайтеся!

Рішення про створення Всеукраїнської національно-культурної молдавської асоціації прийнято на установчій конференції, що відбулася в Одесі. Її делегатами стали представники національно-культурних товариств і організацій з Вінниччини, Одещини, Донбасу, Дніпропетровщини, Кіровоградщини, інших регіонів країни. В Україні нині мешкає понад 340 тисяч молдаван. Їх асоціація, очолювана Анатолем Фетеску, має намір сприяти подальшому розвиткові молдавського етносу, посиленню зв'язків із сусідньою Молдовою.

Рівне

«Сонячний камінь» засліплює очі

Промислове добування янтарю, «сонячного каменю», здійснюється на родовищі біля Клесова. І хоч там досить пильна охорона, все ж знаходяться спритники, котрі крадуть бурштин і переправляють його за кордон. Співробітники СБУ перепинили шлях контрабанди. Шість унікальних бурштинових самородків, вилучених у зловмисників, невдовзі буде передано у державну скарбницю. Вага кожного із цих дорогоцінних дарів природи сягає кілограма.

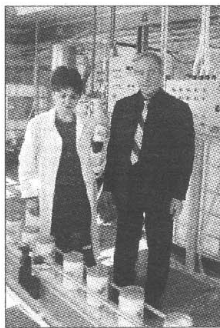
Миколаїв

Педагоги невдоволені

Більш як 300 освітян Миколаєва провели пікетування міськвиконкому, вимагаючи виплати заборгованої зарплати.

Як передає агентство «Інтерфакс-Україна», розмір заборгованості сягає 7,5 млн. грн. У травні вчителі звернулися до міської влади з вимогою виплатити борги і тепер планують звернутися до арбітражного суду для розв'язання трудового спору.

Миколаївський міський голова Анатолій Олійник пообіцяв пікетуючим розпочати з 1 липня часткову виплату грошей за рахунок кредитів банку «Аваль». Педагоги, у разі невиконання цих обіцянок, мають намір не вийти на роботу 1 вересня.

Шість років самостійного плавання

Вітчизняний стиль

ВАМ доводилося готувати старовинну українську страву — гречаники в сметані? Мабуть, ні. І не дивно. Адже гречане борошно, як і вівсяне, горохвяне, не так просто знайти в продажу.

А ось у провінційному містечку Кам'янка, що на Черкащині, таке добро завжди є. Навіть в асортименті. Виготовляє його місцевий завод продтоварів, де випускають найрізноманітніші крупи, смачне вівсяне, пшеничне печиво, м'ятні, барбарисові, душесові цукерки. Є в Кам'янці й своя фірмова горілка «Любава». А гіркі настоянки «Звіробій», «Горіхова», «Зубрівка» часто беруть з лікувальною метою.

— У нашому районі працює два потужних спиртових комбінати, — пояснював «горілчаний» ухил підприємства його директор А. Іщук. — Шість років тому, коли Кам'янський цех Смілянського заводу продтоварів став самостійною одиницею, почали випускати алкогольні напої. Пробували навіть використати ноу-хау однієї з західних фірм — розливати горілку не в півлітрові пляшки, а в стограмові полістирольні стаканчики...

З цією новацією кам'янчани набили чимало гуль. Спочатку в численних міністерствах і відомствах дали згоду на випуск алкогольної продукції в компактній синтетичній упаковці, а згодом, коли лінія по розливу стала до ладу, заборонили. Майже 100 тисяч гривень коштували підприємству два діаметрально протилежні розчерки міністерського пера...

Після епопеї з ноу-хау підприємливий Анатолій Іщук всю свою енергію спрямував на розширення виробництва продовольчих товарів — за шість років «самостійного плавання» на заводі з'явилося шість нових цехів. Рентабельність виробництва сягнула 60 відсотків, а середня зарплата — понад 200 гривень. І хоча й зараз ще відчутні «рецидиви» «стаканчикової» епопеї, однак підприємство крок за кроком вирівнює свою ходу. Ілюстрація до впевненого одужання — запуск нової лінії з виготовлення кетчупу та майонезу. Купили її в Польщі за 300 тисяч гривень. Готували до пуску 6 місяців.

— Це неприпустимо довго, — коментував, показуючи сяючий нержавійкою конвеєр, Анатолій Васильович. — У тій же Польщі документи на встановлення нової технологічної лінії оформляють за 6 днів.

І все ж, попри нескінченні перепони та «узгодження», нова лінія з випуску соусу, гірчиці, кетчупу та майонезу запрацювала на повну потужність. З введенням її до ладу на заводі додалося вісім робочих місць. Високу якість кам'янської продукції відразу оцінили покупці. З 50-відсотковою передоплатою її охоче беруть усі магазини районного споживчого товариства. Приїздять і з інших районів і областей, віддаючи перевагу недорогому натуральному вітчизняному продукту.

А в планах Анатолія Васильовича — нова лінія: з розливу столових мінералізованих вод. Їх запасів тут, в урочищах і байраках Холодного Яру, сила-силенна.

— От якби ще інвестора, зацікавленого у цій вигідній справі, знайти, — каже директор, — тоді б ми швидко разом наростили виробництво...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: директор заводу продтоварів Анатолій Іщук та інженер-технолог Катерина Луценко.

Фото Олега ГАНІНА.

Європа — решта світу: 6:2

Спорт

Напередодні поєдинку 1/8 фіналу між збірними Аргентини та Англії наставник німецької команди Берті Фогтс сказав, що ці колективи стали б окрасою фіналу. Але, на жаль, змушені схрестити зброю ще на підступах до головного бою.

Авторитетний тренер вважає, що 14 місць для європейців серед 32 учасників фінальної частини — несправедливо і не відповідає реальному співвідношенню сил у світовому футболі. Свідчення цього — вихід до 1/4 фіналу шести представників Європи і двох — решти світу, а конкретніше — Південної Америки. Тому Фогтс переконаний, що більш як половина путівок має належати представникам Старого світу, які диктують умови на нинішньому турнірі у Франції.

Німецький фахівець схильний до того, що взагалі фінальна стадія чемпіонатів світу потребує істотних змін. На його думку, після першого етапу учасників (на зразок Ліги чемпіонів) слід розбити ще на групи, де вони проведуть кілька матчів. Цей захід, вважає тренер чемпіонів Європи-96, підвищить видовищність змагань, а головне — зменшить вірогідність того, що на ранній стадії чемпіонат втратить найсильніші колективи. Тому пан Фогтс і згадав про поєдинок англійців із аргентинцями. Один з цих велетів мав зійти з дистанції...

1/8 фіналу. Сент-Етьєн. Аргентина — Англія. 6:5 (основний час — 2:2, додатковий — 0:0, пенальті —4:3). 1:0 Батістута, 6, з пенальті, 1:1 Ширер, 10, з пенальті, 1:2 Оуен, 16, 2:2 Занетті, 45.

Післяматчеві пенальті у переможців забили: Берті, Верон, Гальярдо, Айяла, не забив — Фердинад; у переможених відзначилися — Ширер, Мерсон, Оуен, не влучили —Інс та Бетті. На 47-й хвилині з поля було вилучено англійця Бекхема.

Справді, цей поєдинок цілком міг бути фінальним. Суперники зійшлися гідні цього. Дуже активний був дебют зустрічі. Однак за рівної гри невеличку перевагу все-таки мали британці. Вони спершу вирівняли становище, а потім повели в рахунку після блискучого сольного проходу вундеркінда, 18-річного форварда «Ліверпуля» Майкла Оуена.

Але й аргентинці — не подарунок. Вичекали моменту і, дотепно розігравши штрафний на останній хвилині, встановили рівновагу. Після перерви жодній із команд не вдалося забити бодай м'яча. Хоча, пробачте, під завісу основного часу це зробили англійці. Однак датський арбітр Нільсен чомусь не зарахував взяття воріт.

Але це була не одна біда британців. Слід наголосити й на тому, що південноамериканці одразу після перерви отримали чималу фору, коли з поля вилучили Девіда Бекхема. Коханого чоловіка однієї із солісток британського поп-ансамблю «Спайс гьорлз» покарали за нестриманість.

Англійці, мов леви, билися з усіх сил і таки вистояли. Але настав час післяматчевої «лотереї». Щастя в цьому змаганні нервів усміхнулося підопічним Даніела Пассарели.

Бордо. Румунія — Хорватія. 0:1. Шукер, 45, з пенальті.

Як на мене, хорвати більше заслужили перемоги, ніж румуни. Футболісти з берегів Адріатики створили більше гострих моментів. А фарбовані «солдати» 48-річного генерала армії Румунії Ангела Йорданеску нічого істотного в цій зустрічі так і не створили. Нагадували більше клоунів, ніж футболістів...

Отже, у 1/4 фіналу 3 липня зустрінуться: Бразилія — Данія, Франція — Італія; 4 липня: Німеччина — Хорватія, Нідерланди — Аргентина.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: тренер хорватів Мирослав Блажевич. Його підопічних, либонь, вважають аутсайдером серед восьми учасників 1/4 фіналу. Тим більше, що їхній суперник на цій стадії — сама Німеччина. Втім, хитрун пан Мирослав неодмінно підготує для суперників сюрприз.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Вознесенські кожум'яки розширюють експорт

Перспектива

Грант Світового банку на підтримку експорту на суму 250 тисяч доларів виграло акціонерне товариство «Возко» Миколаївської області. Міжнародна фінансова організація не випадково зупинила свій вибір на вознесенських кожум'яках. Зменшення потреб внутрішнього ринку змусило підприємство збільшити експорт шкіртоварів у близьке і далеке зарубіжжя. Тільки торік вознесенці поставили своєї продукції в Італію, США, Білорусь, Молдову та інші країни на 9 мільйонів доларів. Тепер «Возко» в кооперації з партнерами з Апеннінського півострова готується вийти зі своїми шкіртоварами на ринки Португалії та Іспанії.

Та, віддаючи належне експортові, підприємство не втрачає надії на пожвавлення внутрішнього ринку. Підготовлено колекцію шкіри для оздоблення автомобіля, яку планувано запропонувати СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ». А щоб вироби були ближче до вітчизняного покупця, підприємство відкрило філіали складу готової продукції в багатьох областях України.

На знімках: один із підрозділів «Возко» — взуттєва фабрика «Еліза» — спільне україно-італійське підприємство. Директор В. Воробйов і старший майстер Л. Самара — з новими видами продукції; на сортуванні шкіри в цеху оздоблення працюють З. Радукан і В. Реп'янчук.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197107.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311124.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0